

Obsah

Seznam zkratk	11
Kapitola I. Evropský justiční prostor ve věcech civilních	17
I.1 Úvod – mezinárodní právo soukromé, evropské právo, unifikace, evropské mezinárodní právo soukromé	18
I.2 Řím–Maastricht–Amsterdam–Nice–Lisabon.	24
I.3 Zdroje a oblasti právní úpravy evropského mezinárodního práva soukromého a procesního	31
I.4 Interpretace evropského mezinárodního práva soukromého a předběžná otázka	37
Kapitola II. Určení rozhodného práva pro závazky smluvní a mimosmluvní	42
II.1 Nakládání s právem aneb ne vše je unifikováno	42
II.1.1 Obecně	43
II.1.2 Aplikace kolizních norem ex officio, nebo na návrh strany	44
II.1.3 Skutečnost, nebo právo?	46
II.1.4 Výklad a použití cizího práva povolaného kolizní normou	47
II.2 Nařízení Řím I – základ unifikace závazků ze smluv	49
II.2.1 Charakteristika úpravy	50
II.2.2 Historie aneb od úmluvy k nařízení	52
II.2.3 Vztahy nařízení k dalším normám	55
II.2.4 Působnost nařízení	56
II.2.5 Rozhodné právo a jeho limity	69
II.2.6 Volba práva – základní institut kolizního smluvního práva	72
II.2.7 Náhradní hraniční určovatel	88

II.2.8	Veřejný pořádek, imperativní normy, výhrada veřejného pořádku	101
II.2.9	Existence souhlasu, materiální a formální platnost . .	110
II.2.10	Meze obligačního statutu	114
II.2.11	Otázky týkající se vztahu dlužník – věřitel – třetí osoba.	118
II.3	Nařízení Řím II – základ unifikace mimosmluvních závazků	124
II.3.1	Charakteristika úpravy	126
II.3.2	Historie Nařízení Řím II	129
II.3.3	Vztahy Nařízení Řím II k dalším normám	129
II.3.4	Působnost Nařízení Řím II	132
II.3.5	Právo rozhodné a jeho limity.	137
II.3.6	Volba práva	139
II.3.7	Obecné pravidlo.	141
II.3.8	Odpovědnost za škodu způsobenou vadou výrobku . .	146
II.3.9	Nekalá soutěž a jednání omezující volnou hospodářskou soutěž.	148
II.3.10	Škoda na životním prostředí	152
II.3.11	Porušení práv duševního vlastnictví.	153
II.3.12	Protestní akce v kolektivním vyjednávání.	153
II.3.13	Bezdůvodné obohacení.	155
II.3.14	Jednatelství bez příkazu	156
II.3.15	Předsmluvní odpovědnost.	156
II.3.16	Dopad rozhodného práva	157
II.3.17	Imperativní normy, pravidla bezpečnosti a chování, výhrada veřejného pořádku	159
II.3.18	Další vybrané otázky	162

Kapitola III. Příslušnost soudů, uznání a výkon rozhodnutí ve věcech občanských a obchodních – Nařízení Brusel

	Ibis	163
III.1	Úvodní poznámky	165
III.2	Charakteristika úpravy	169
III.3	Historie aneb od úmluvy k nařízení a přepracovanému nařízení	170
III.4	Působnost a vztahy k dalším normám.	172
III.5	Základní struktura příslušnosti.	180
III.5.1	Obecné pravidlo pro založení příslušnosti soudu. . .	181

III.5.2	Alternativní příslušnost.	184
III.5.3	Speciální příslušnost.	218
III.5.4	Výlučná příslušnost	235
III.5.5	Příslušnost dohodnutá a podřízení se zahájenému řízení.	241
III.6	Další upravené otázky.	250
III.7	Uznání a výkon rozhodnutí	255
III.8	Veřejná listina a smír	281

Kapitola IV.	Další nařízení upravující uznání a výkon ve věcech občanských a obchodních.	284
IV.1	Nařízení o evropském exekučním titulu	285
IV.1.1	Cíle a působnost Nařízení o evropském exekučním titulu	285
IV.1.2	Potvrzení rozhodnutí jako evropský exekuční titul	288
IV.1.3	Uznání a výkon evropského exekučního titulu v jiných členských státech	291
IV.1.4	Soudní smíry a úřední listiny.	292
IV.2	Nařízení o evropském platebním rozkazu a Nařízení o drobných nárocích	293
IV.2.1	Cíle a působnost nařízení	293
IV.2.2	Průběh řízení o vydání evropského platebního rozkazu a řízení o drobných nárocích	296
IV.2.3	Uznání a výkon v jiných členských státech.	301
IV.3	Nařízení o evropském příkazu k obstavení účtů . . .	302

Kapitola V.	Příslušnost, rozhodné právo a uznání a výkon rozhodnutí v oblasti rodinného práva	306
V.1	Nařízení Brusel IIbis.	307
V.1.1	Úvod, struktura a působnosti nařízení	307
V.1.2	Mezinárodní příslušnost soudů ve věcech manželských	309
V.1.3	Uznání a výkon cizích rozhodnutí ve věcech manželských	311
V.1.4	Mezinárodní příslušnost soudů ve věcech rodičovské zodpovědnosti	313
V.1.5	Uznání a výkon cizích rozhodnutí ve věcech rodičovské zodpovědnosti.	316

V.2	Nařízení o výživném.	319
V.2.1	Úvod a působnosti nařízení.	319
V.2.2	Mezinárodní příslušnost soudů	321
V.2.3	Uznání a výkon cizích rozhodnutí	323
V.2.4	Haagský protokol o výživném	325
V.3	Nařízení o majetkových poměrech v manželství a Nařízení o majetkových důsledcích registrovaného partnerství	328
V.3.1	Společný úvod	328
V.3.2	Nařízení o majetkových poměrech v manželství . . .	329
V.3.3	Nařízení o majetkových důsledcích registrovaného partnerství	337
 Kapitola VI. Příslušnost, rozhodné právo a uznání a výkon rozhodnutí v oblasti dědického práva.		
VI.1	Cíle a působnost Nařízení o dědictví	346
VI.2	Pravidla mezinárodní příslušnosti	348
VI.3	Rozhodné právo	355
VI.4	Uznání rozhodnutí a veřejných listin v dědických věcech.	361
 Kapitola VII. Právní styk justičních orgánů v oblasti občanských a obchodních věcí		
VII.1	Obecně	365
VII.2	Doručování soudních a mimosoudních písemností .	366
VII.3	Dokazování v rámci evropského justičního prostoru	370
 Kapitola VIII. Mezinárodní aspekty insolvenčního řízení.		
VIII.1	Obecně	374
VIII.2	Působnost nařízení	376
VIII.3	Mezinárodní příslušnost k zahájení řízení a rozhodné právo	378
VIII.4	Uznávání insolvenčního řízení a koordinace činností	381
O autorech		383
Rejstřík.		385